

ВІДГУК

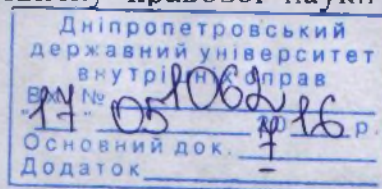
офіційного опонента, Чаплинської Юлії Анатоліївни, на дисертаційне дослідження Сак Віктора Миколайовича «Адміністративно-правове регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів», подане на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Актуальність теми дисертаційного дослідження. Головною метою функціонування системи органів внутрішніх справ України має бути забезпечення громадської безпеки суспільства, реалізація державної політики у сфері захисту прав і свобод людини, законних інтересів держави від протиправних посягань, організації та координації діяльності всіх підрозділів ОВС у боротьбі зі злочинністю, охорони громадського порядку. Виконання цього завдання ускладнюється не тільки соціально-економічними і політичними обставинами, які мають місце в суспільному житті країни, зокрема, кризовими явищами в економіці, безробіттям, інфляцією, надмірною політизацією населення, занепадом духовності та моралі, а й тим, що доволі часто між працівниками ОВС та громадянами виникають конфліктні ситуації та непорозуміння. Велика кількість таких конфліктів та суперечок досить часто виникає з приводу затримання та доставлення працівниками ОВС транспортних засобів на майданчики тимчасового зберігання.

При цьому основною причиною конфліктів є не факт затримання транспортного засобу, а процедура його доставлення до стоянки тимчасового зберігання та правила його подальшого зберігання. З огляду на зазначені обставини дисертація Сак В.М. є актуальною і своєчасною, оскільки присвячена теоретичному осмисленню адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Про актуальність дослідження свідчить також й те, що дисертація виконана відповідно до Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на

2011-2015 р.р., затверджених постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 24.09.2010 р. № 10-14, Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015-2019 рр., затвердженого наказом МВС України від 16.03.2015 № 275.

Тему дисертації затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 05 травня 2014 року (протокол № 11).

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу існуючих наукових підходів, а також чинного законодавства України і практики його реалізації визначити сутність та особливості адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів в умовах їх реформування, а також окреслити шляхи його вдосконалення.

Надане на рецензування дисертаційне дослідження є одним із перших у вітчизняній науці адміністративного права комплексних досліджень адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів в умовах їх реформування.

Об'єкт та предмет дослідження сформульовані вдало і відповідають вимогам МОН України.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Високий ступінь обґрунтованості результатів дослідження зумовлений досить раціональною та внутрішньо узгодженою структурою дисертаційної роботи. Здобувач використав численні наукові праці фахівців з філософії, загальної теорії держави і права, теорії управління та адміністративного права, інших галузевих правових наук, в тому числі зарубіжних дослідників. Положення та висновки дисертації ґрунтуються на нормах міжнародно-правових актів, Конституції України, законодавчих та підзаконних нормативних актів, які визначають форми адміністративно-юрисдикційної

діяльності органів внутрішніх справ України. Інформаційну та емпіричну основу дослідження становлять узагальнення діяльності органів внутрішніх справ України, довідкові видання, статистичні матеріали.

Узагальнений в роботі теоретичний та нормативний матеріал аналізується з використанням виваженого методологічного апарату, який включає як загальнонаукові, так і конкретні наукові методи пізнання, зокрема: логіко-семантичний, порівняльно-правовий, метод документального аналізу, спеціально-юридичний, статистичний, структурно-логічний та інші методи пізнання процесів і явищ. Загалом, методи дослідження є цілком сучасними й обґрунтованими, що стало запорукою успішного вирішення поставлених дисертантом завдань.

Зміст дисертації в цілому характеризується досить високим теоретичним і науково-методологічним рівнем вирішення поставлених завдань. Чітко виражений теоретичний підхід, зокрема, вдало розроблені дефініції, класифікації і критерії дозволили автору аргументовано визначити власну позицію щодо багатьох дискусійних проблем характеристики адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів в умовах їх реформування.

Наукова новизна одержаних результатів полягає, насамперед у тому, що дисертація є одним із перших у вітчизняній науці адміністративного права комплексних досліджень адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів в умовах їх реформування. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень та висновків, запропонованих особисто здобувачем.

На особливу увагу заслуговують наступні положення, висновки, рекомендації та пропозиції, що викладені в цій дисертації, які найбільш наочно демонструють її наукову новизну, теоретичну та практичну значущість:

- дисертантом обґрунтовано, що об'єктом адміністративно-правового регулювання в послугах зберігання транспортних засобів є організація самих

послуг та порядок їх надання, а також відносини, що виникають під час, до або після їх надання між зберігачем та особою, яка отримує такі послуги, з усіх питань, передбачених законом і не врегульованих договором, та відносини між органами державою влади, місцевого самоврядування, з однієї сторони, та зберігачами транспортних засобів, з іншої сторони (с. 8);

- удосконалення наукових положень щодо регулятивної та правоохоронної форми адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів, що дало можливість стверджувати, що діяльність в межах регулятивної форми (за якої організовується діяльність з надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів) напряду забезпечує діяльність в межах правоохоронної форми (по забезпеченню безпеки дорожнього руху) і навпаки, тобто вони взаємозалежні (с. 9);

- висновок про те, що особливостями правового становища ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів є те, що на відміну від звичайних суб'єктів послуг зберігання, ОВС, в першу чергу, є спеціалізованими державними установами, на які покладено обов'язок здійснювати правоохоронну функції. Відтак органи внутрішніх справ можуть зберігати транспортні засоби виключно для забезпечення виконання цього обов'язку, в межах своєї компетенції, встановленої законом, а також за умови спеціального доручення. (с. 102);

- констатація того, що суб'єкти адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів – це органи державної влади та місцевого самоврядування, їх посадові особи, що наділені владними повноваженнями впливати на сферу послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів з метою встановлення та забезпечення в ній господарського та цивільного правопорядку, а також створення конкретних умов для реалізації органами внутрішніх справ державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в Україні (с. 178);

- висновок про те, що об'єктом адміністративно-правового регулювання в послугах зберігання транспортних засобів є організація самих послуг та порядок їх надання, а також відносини, що виникають під час, до або після їх надання між зберігачем та особою, яка отримує такі послуги, з усіх питань, які передбачені законом, та відносини між органами державної влади, місцевого самоврядування, з однієї сторони, та зберігачами транспортних засобів, з іншої сторони. (с. 186).

У дисертації сформульовано й інші цікаві та корисні положення та висновки.

Практичне значення одержаних результатів в теоретичній і практичній сферах обумовлюється тим, що сформульовані і обґрунтовані в дисертації висновки та пропозиції розширюють і поглиблюють існуючі знання про сутність та особливості адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів в умовах їх реформування, їх може бути використано для поліпшення правотворчої та правозастосовної діяльності органів внутрішніх справ.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації.

Однак, як і при дослідженні будь-якої складної і нової теоретичної проблеми, в зазначеному дисертаційному дослідженні міститься чимало спірних, неузгоджених і не зовсім обґрунтованих положень, які можуть стати підґрунтям наукової дискусії і напрямами подальшої розробки даної проблеми. Зокрема:

1. Не зовсім вдалим є пункт новизни дисертаційного дослідження в якому мова йде про те, що в роботі удосконалено "теоретичні положення стосовно того, що зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках, як виду послуг зберігання транспортних засобів, під час надання яких виникають цивільні або господарські правовідносини" (стор. 9). Не зрозуміло — що саме удосконалено? які теоретичні положення? яким чином вони удосконалені? тощо.

2. На сторінці 47 дисертаційного дослідження, автор відзначає, що “у послугах зберігання транспортних засобів, частина відносин між зберігачем та особою, яка отримує такі послуги, а також відносини між зберігачем та органами державної влади, будучи об’єктом адміністративно-правового регулювання, підпадають під дію норм адміністративного права”. Якщо з твердженням про те, що відносини між зберігачем та органами державної влади підпадають під дію норм адміністративного права можна погодитись, то позиція про те, що частина відносин між зберігачем та особою, яка отримує такі послуги підпадають під дію норм адміністративного права є дуже спірною.

3. В дисертаційному дослідженні доцільно передбачити окремий підрозділ в якому доречно було б дослідити нагляд та контроль за діяльністю суб’єктів надання послуг з тимчасового зберігання транспортних засобів.

4. У висновках до дисертаційного дослідження, здобувачеві слід було запропонувати визначення послуги зберігання транспортних засобів не з позиції характеристики такої послуги, як окремого виду послуг (стор.185), а з позиції саме адміністративного права.

5. На сторінках дисертаційного дослідження варто було розкрити місце органів Національної поліції в системі органів внутрішніх справ.

Зазначені зауваження носять характер побажань та не можуть суттєво вплинути на загальну високу наукову цінність рецензованої роботи та позитивну оцінку проведеного автором дослідження.

Повнота висвітлення результатів дослідження.

Основні положення та результати дисертаційного дослідження відображено у статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях, та у тезах наукових повідомлень на науково-практичних конференціях.

Оцінка оформлення дисертації та змісту автореферату.

Автореферат дисертації відповідає її змісту та повністю відображає основні положення і результати дослідження. Дисертацію та автореферат оформлено відповідно до встановлених вимог МОН України.

Загальний висновок.

Наведене дозволяє зробити висновок, що дисертаційне дослідження «Адміністративно-правове регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів» виконане на належному науково-теоретичному рівні, є завершеною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що вирішують конкретне наукове завдання, яке має суттєве значення для науки адміністративного права, тобто за своєю актуальністю, новизною постановки та вирішенням досліджених проблем, теоретичним рівнем і практичною корисністю, достовірністю і обґрунтованістю одержаних результатів повністю відповідає вимогам п.п. 9,11 Порядку присудження наукових ступенів, а її автор – Сак Віктор Миколайович – заслуговує на присудження йому наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

**Прокурор Дніпропетровської
місцевої прокуратури №1
Дніпропетровської області
кандидат юридичних наук, доцент**

Ю.А.Чаплинська